

Eckhart Tolle
Oneness With All Life

Copyright ©2008 Eckhart Tolle

Copyright © 2009 za Srbiju i Crnu Goru Čarobna
knjiga

Original English language edition published by Dutton,
division of Penguin USA.

ISBN 978-86-7702-084-2

Nijedan deo ove publikacije, kao ni publikacija u celini, ne sme se reprodukovati, umnožavati, prešampavati niti u bilo kojoj drugoj formi i bilo kojim drugim sredstvom prenositi ili distribuirati bez odobrenja izdavača.

Sva prava za objavljivanje ove knjige zadržavaju autor i izdavač prema odredbama Zakona o autorskim pravima.

Čarobna knjiga
Beograd 2009.

EKART TOL

**JEDINSTVO SA
SVIM ŽIVOTOM**

Prevod
Danijela Mihić

**Čarobna
knjiga**

SADRŽAJ

PREDGOVOR 7

PRVO POGLAVLJE

Izdizanje iznad misli 13

DRUGO POGLAVLJE

Moć sadašnjeg trenutka 27

TREĆE POGLAVLJE

Ko sam ja? 39

ČETVRTO POGLAVLJE

Buđenje 53

PETO POGLAVLJE

Unutrašnji prostor 65

ŠESTO POGLAVLJE

Vaša životna svrha 79

SEDMO POGLAVLJE

Postati prisutan 91

OSMO POGLAVLJE

Svest 105

DEVETO POGLAVLJE

Unutrašnje telo 115

DESETO POGLAVLJE

Jedinstvo sa svim životom 125

PREDGOVOR

Za ovaj priručnik uz knjigu *Nova zemlja* izabrao sam delove iz originalne knjige koji su naročito prikladni za inspirativno ili meditativno čitanje. Iz tog razloga neću vam savetovati da ovu knjigu pročitate odjednom od korice do korice. Mnogo će blagotvornije biti ukoliko budete čitali najviše jedno poglavlje odjednom, praveći pauze i možda iščitavajući iznova pasuse koji su izmamili vašu unutrašnju reakciju. Potom pustite reči da utihnu i osetite istinu na koju one upućuju, a koja je, naravno, već unutar vas. Takođe može biti od pomoći da s vremena na vreme nasumično otvorite knjigu, pročitate jednu stranu, ili samo jedan pasus, i dozvolite rečima da dopru do dimenzije duboko iza reči, iza misli. Istina na koju reči ukazuju, vanvremenska dimenzija svesnosti, ne može nastupiti kroz diskurzivno mišljenje i pojmovno razumevanje.

Ova knjiga nije sažeta verzija *Nove zemlje*. Iako sadrži neke od najmoćnijih ideja iz originalne knjige, u njoj se veoma malo govori o egu, a otelotvoreni bol se ne pominje. Drugim rečima: ukoliko želite da razumete i, na taj način, otkrijete one mentalno-emocionalne obrasce u vama koji blokiraju rađanje nove svesti, morate se okrenuti originalnoj knjizi.

Ova će knjiga biti od najveće pomoći onima koji su već pročitali *Novu zemlju*, možda više no jednom, na koje je snažno uticala i koji su iskusili određeni stepen unutrašnje transformacije kroz nju. Informativni sadržaj ove knjige je od relativno malog značaja. Drugim rečima, treba je čitati ne toliko da biste naučili nešto novo koliko da biste prodrli dublje, postali prisutniji, probuđeni iz bujice neprekidnog i prinudnog razmišljanja. Ukoliko ne postoji unutrašnje prepoznavanje – ma koliko daleko i kratkotrajno – onoga na šta reči upućuju, onda će reči biti posve besmislene i neće predstavljati ništa više od apstraktnih pojmova. Ukoliko, međutim, prepoznavanje postoji, to znači da probuđena svest počinje da se pojavljuje u vama, a reči koje čitate pomažu joj da se ispolji. Kad prelazite preko

pasusa u ovoj knjizi za koje osećate da su snažni, hoću da shvatite da je to što osećate vaša sopstvena unutrašnja snaga; drugim rečima, to je ono što ste vi u svojoj suštini. Samo duh može shvatiti duh.

PRVO POGLAVLJE

**IZDIZANJE
IZNAD MISLI**

Razmišljanje je samo mali aspekt celokupne svesti, svega onoga što predstavljate.

Ono što se sada rađa nije novi sistem verovanja niti nova religija, duhovna ideologija ili mitologija. Suočavamo se s krajem ne samo mitologija nego i ideologija i sistema verovanja. Promena zalazi dublje, ne samo do sadržaja vašeg uma, vaših misli. U stvari, u srcu nove svesti leži transcendentnost misli, tek otkrivena mogućnost da se izdigne iznad tih misli, da se unutar sebe spozna dimenzija koja je beskonačno mnogo šira od misli.

Više ne pokušavate da izgradite svoj identitet, svoj doživljaj o tome šta predstavljate, iz nepresušnog toka misli s kojim ste se poistovećivali u staroj svesti.

Kakav je to osećaj slobode kada se shvati da „glas u mojoj glavi“ nije ono što sam ja!

Ko sam ja onda? Onaj koji sve to vidi. Shvatanje koje prethodi misli, prostor u kojem se stvara misao, emocija ili čulni opažaj.

Primarni uzrok nesreće nikada nije situacija, nego vaše razmišljanje o njoj.

Budite svesni svojih misli. Razdvojite ih od situacije, koja je uvek neutralna, koja je uvek ista. „Ovo je situacija ili činjenica, a ovo su moje misli o njoj.“ Umesto da izmišljate priče, držite se činjenica. Na primer, rečenica „Uništen sam“ predstavlja priču. Ograničava vas i sprečava da preduzmete bilo koju efikasnu akciju. Rečenica „Imam još samo pedeset centi na bankovnom računu“ predstavlja činjenicu. Suočavanje s činjenicama uvek vam pruža snagu.

Budite svesni toga da ono o čemu razmišljate u velikoj meri stvara emocije koje osećate. Uočite vezu između svojih misli i emocija. Umesto da budete svoje misli i emocije, budite svest koja stoji iza njih.

„Jer je premudrost ovog sveta ludost pred Bogom“, kaže se u Bibliji. Šta predstavlja mudrost sveta? Pokret misli i smisao koji je definisan isključivo kroz misli.

Kroz razmišljanje se situacija ili događaj izoluju i nazovu dobrim ili lošim, kao da oni imaju posebno postojanje. Kroz preterano oslanjanje na razmišljanje, stvarnost postaje fragmentisana. Ta fragmentacija je iluzija, ali izgleda prilično stvarno dok ste zarobljeni u njoj. A, opet, univerzum je nedeljiva celina u kojoj je sve međusobno povezano i gde ništa ne postoji u izolaciji. Dublja međusobna

povezanost svih stvari i događaja podrazumeva da su mentalne oznake „dobro“ i „loše“ – iluzorne. One uvek podrazumevaju ograničenu perspektivu, te su samo delimično i privremeno tačne.

Ne postoje nasumični događaji, niti postoje događaji i stvari koji postoje samo radi sebe, izolovani. Atomi od kojih se sastoji vaše telo nekad su bili deo unutrašnjosti zvezda, a uzroci čak i najmanjih događaja virtuelno su beskonačni i povezani s celinom na neshvatljive načine.

Ako želite da pronađete uzrok svakom događaju, moraćete da se vratite na sam početak stvaranja. Kosmos nije haotičan. Sama reč *kosmos* znači red. Ali to nije red koji ljudski mozak može da razume, mada ponekad može imati kratke uvide u njega.

Kada zađemo u netaknutu šumu, naš um vidi samo nered i kaos svuda okolo. Nije čak u stanju da napravi razliku između života (dobro) i smrti (loše), jer svuda naokolo raste novi život iz materije koja propada i trune. Samo ukoliko smo dovoljno mirni u sebi, a buka od razmišljanja se povuče, možemo postati svesni skrivene harmonije, svetosti, višeg reda u kom sve ima svoje savršeno mesto i ne može biti ništa drugo do ono što jeste i kakvo jeste.

Um se oseća prijatnije u kultivisanom parku, koji je pažljivo osmišljen i nije samonikao. Tu postoji red koji je shvatljiv za um. U šumi postoji neshvatljiv red, koji se umu čini kao kaos. Nalazi se iznad misaonih kategorija dobrog i lošeg. Ne možete ga razumeti putem razmišljanja, ali ga možete osetiti kada se oslobodite misli, kada se umirite, budete na oprezu i ne pokušavate da razumete ili objasnite. Samo tada možete postati svesni svetosti šume. Onog trenutka kada osetite skrivenu harmoniju, tu svetost, shvatite da niste odvojeni od nje, a kada to shvatite, postajete svesni učesnik u njoj. Na taj način priroda vam može pomoći da nanovo postignete sklad s celosti života.

Takva je stvarnost kod velikog broja ljudi. Čim se nešto opazi, fantomsko ja, tj. ego, odmah to imenuje, tumači, poredi s nečim drugim; to mu se sviđa ili ne sviđa, naziva ga dobrim ili lošim. Ti ljudi su zarobljeni u misaonim oblicima, u objekatskoj svesti.

Ne možete se duhovno probuditi sve dok ne nestane nagonsko i nesvesno imenovanje – ili bar dok ga ne postanete svesni, te sposobni da ga opazite dok se dešava. Uz pomoć tog neprestanog imenovanja ego ostaje prisutan u vidu neosmatranog dela uma. Kada god postanete svesni, stvara se unutrašnji prostor, i više niste pod kontrolom uma.

Izaberite predmet u vašoj blizini – olovku, stolicu, šoljicu, biljku – i vizuelno je ispitujte, tj. posmatrajte je s velikim interesovanjem, s radoznalošću. Izbegavajte predmete za koje ste snažno emocionalno vezani i koji vas podsećaju na prošlost, na mesto na kom ste ih kupili, na osobu koja vam ih je poklonila itd. Takođe izbegavajte sve što ima natpis, poput knjige ili flaše. To će samo stimulisati razmišljanje. Bez suzdržavanja, opušteni ali na oprezu, usmerite svu svoju pažnju na taj predmet, na svaki njegov detalj. Ako se misli pojave, nemojte se uplesti u njih. Niste zainteresovani za misli, nego za sam čin opažanja. Da li možete da razdvojite razmišljanje od opažanja? Da li možete da posmatrate bez glasa u glavi koji komentariše, zaključuje, upoređuje ili pokušava nešto da shvati? Nakon nekoliko minuta, pustite pogled da luta po sobi ili gde god da se nalazite, i neka vaša budna pažnja osvetli svaki predmet na koji se vaš pogled spusti.

Potom oslušnite svaki zvuk koji je možda prisutan. Slušajte na isti način na koji ste gledali predmete oko sebe. Pojedini zvuci su prirodni: voda, vetar, ptice; drugi su veštački. Neki će biti prijatni, drugi

ne. Međutim, nemojte da pravite razliku između dobrog i lošeg. Dopustite svakom zvuku da bude ono što jeste, nemojte da ga interpretirate. I ovde je akcenat na opuštenosti, ali i na budnoj pažnji.

Ako nešto opazimo a da ga pri tom ne interpretiramo niti mu dodeljujemo mentalne oznake, što podrazumeva da ne dodajemo misli našem opažanju, onda možemo istinski osetiti dublju povezanost u pozadini našeg opažanja naizgled razdvojenih stvari.

Pokušajte da uhvatite, tj. da primetite glas u glavi, možda baš u času kada se žali na nešto, i pokušajte da vidite šta on zaista predstavlja; glas ega, ništa više od uslovljenog obrasca uma, misao. Kad god opazite taj glas, shvatićete i da vi niste taj glas, vi ste onaj ko je svestan njegovog prisustva.

U stvari, vi *jeste* svest koja je svesna glasa. U pozadini se nalazi svest. U prednjem planu je glas, mislilac. Na taj se način oslobađate ega, neopaženog dela uma.

Ni koncepti ni matematičke formule ne mogu da objasne beskonačno. Nijedna misao ne može uokviriti prostranost sveukupnosti. Stvarnost je jedinstvena celina, ali je misli seciraju na fragmente. Iz toga proističe osnovno pogrešno tumačenje da postoje razdvojene stvari i događaji, ili da je ovo prouzrokovalo ono. Svaka misao podrazumeva perspektivu, a svaka perspektiva, po svojoj prirodi, podrazumeva ograničenje, što u krajnjem smislu znači da nije istinita, ili bar ne apsolutno. Jedino je celina istinita, ali o celini se ne može govoriti niti razmišljati. Posmatrano bez ograničenja koje nameće razmišljanje i stoga neshvatljivo ljudskom umu, sve se dešava sada. Sve što postoji ili što će postojati, van vremena, koje je tvorevina uma.

Ako ne prikrivate svet rečima i oznakama, u vaš život se vraća osećaj čudesnosti, koji se izgubio davno, kada je čovečanstvo, umesto da koristi misao, palo u njen posed. U vaš život se vraća dubina. Stvari povrate svoju novinu, svoju svežinu. A najveće čudo je doživljavati istinskog sebe pre upotrebe bilo kakvih reči, misli, mentalnih oznaka i slika. Da bi se to dogodilo, treba da odvojite svoje Postojanje, svoj doživljaj sopstvenog ja, od svih stvari s kojima se uplelo, tj. identifikovalo.

Da li je moguće osloboditi se verovanja da treba da znate ko ste ili da to morate da znate? Drugim rečima, da li ste u stanju da prestanete da tražite definicije koje treba da vam obezbede značenje

sopstvenog ja? Možete li da prestanete da tragate za mišlju o identitetu?

Što više svoje misli identifikujete sa svojom ličnošću, više ste odsečeni od svoje duhovne dimenzije.

Definisati sebe pomoću misli znači ograničavati sebe. Kada se oslobodite verovanja da morate znati ko ste, šta se dešava sa zbunjenosti? Iznenada nestaje. Kada u potpunosti prihvatite da ne znate, dostižete stanje mira i jasnoće, koje je bliže onome što ste nego što misao o tome može biti.

Ne tragajte za srećom. Ako tragate za njom, nećete je naći, jer potraga predstavlja antitezu sreći. Sreća je uvek prividna, ali oslobađanje od nesreće dostižno je tako što se suočavate sa stvarnim stanjem umesto što izmišljate priče. Nesreća prikriva vaše prirodno blagostanje i unutrašnji mir, izvor čiste sreće.